

РЕШЕНИЕ

№ 2229

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8039** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. В. Д., лично и в качеството му на баща и законен представител на Д. Г. Д., срещу Заповед №3Д/Д-С-М-015/05.07.2023 г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М., с която е наредено детето Д. Г. Д. да ползва социална услуга към Център за обществена подкрепа ИСДП, [населено място], [улица], за срок от 6 месеца, като му бъде предоставена социална услуга: „Психологическа подкрепа и подобряване комуникацията между майката и детето“. В жалбата са въведени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт като постановен при липса на мотиви, като се оспорват и посочените в заповедта фактически констатации относно възпрепятстване от бащата на личните контакти на детето с неговата майка и отказа му да ползва социалната услуга. Иска се оспорената заповед да бъде отменена. Претендират се направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят Г. В. Д., р.пр., не се явява, не се представлява и не ангажира становище по делото.

Ответникът – директор на ДСП-М., в с.з чрез юриск.Х. и в представено от него писмено становище, оспорва жалбата като недопустима, алтернативно-неоснователна.

Административен съд-София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК събраните по делото относими писмени доказателства, приема за установена следната фактическа

обстановка:

Безспорно е по делото, че към настоящия момент родителите на децата Ц. Г. Д. и Д. Г. Д., [дата на раждане] , са разделени, като понастоящем, съгласно определени от съда привременни мерки, децата живеят при баща си жалбоподателят Г. В. Д., а на майката е определен режим на лични контакти с тях. Безспорно са и конфликтните отношения между родителите във връзка с осъществяването на режима на лични контакти; както и че не се осъществяват регулярни срещи между детето и майката според режима, като са спорни между родителите причините за това.

С декларация вх.№СЛ/Д-С-М/362-062/14.05.2023г. до директора на ДСП-М. майката Б. А. е посочила обстоятелства, които обосновават притесненията ѝ относно конфликт на лоялност у двете ѝ деца, както и че те са обект на постоянен натиск и контрол от своя баща.

Жалбоподателят твърди, че с писмо №СЛ/Д-С-М/362/362-060/10.04.2023г. до Д"СП"-М. е искал съдействие за подновяване на социалната услуга, която Д. е ползвала през 2022г., като в този смисъл е и изразеното от него желание в жалба №97-00-173/26.05.2023г. до министъра на труда и социалната политика той и децата му да ползват социални услуги при фондация „Психологическа подкрепа“. С писма изх.№СЛ/Д-С-М/362-066/01.06.2023г. и изх.№СЛ/Д-С-М/362-069/13.06.2023г от Д"СП"-М., във връзка с желанието му той и децата му да ползват социална услуга Г. Д. е уведомен за необходимостта да подаде писмено заявление за това, с цел да му бъдат издадени направления.

По делото липсват доказателства за твърдяното от жалбоподателя, че след като не е получил съответното направление от ДСП-М., се е възползвал от правото си на избор по чл.78, ал.1 от З. и чл.17, ал.1 ППЗСУ, като на 29.06.2023г е избрал социална услуга при лицензиран доставчик – Фондация „Психологическа подкрепа“.

С оспорената в настоящото производство Заповед №ЗД/Д-С-М-015/05.07.2023 г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., е наредено детето Д. Г. Д. да ползва социална услуга към Център за обществена подкрепа ИСДП, [населено място], [улица], за срок от 6 месеца, като му бъде предоставена социална услуга: „Психологическа подкрепа и подобряване комуникацията между майката и детето“

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес в законоустановения срок, което съдът приема, доколкото по делото липсват доказателства за връчване на заповедта на жалбоподателя.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.24 ЗЗДет, вр. с чл.20, ал.4, т.1 ППЗЗДет- изпълняващия длъжността директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., съгласно Заповед №РД01-700/22.06.2016 г. на изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане /л.6 от адм. дело №10781/2023 г. по описа на ВАС/.

Издадена е в предвидената от закона писмена форма и съдържа посочване на фактически основания, въз основа на които административният орган е постановил акта си; и които дават възможност да се провери законосъобразността му с оглед изведеното от тях правно основание по чл.20, ал.4, т.1 от ППЗЗДет.; съответно дават възможност на жалбоподателя да организира защитата си. Посочено е, че спрямо

детето е предприета мярка за закрила по чл.23 ЗЗДет, като бащата е консултиран, че следва да подаде заявление за ползване на социална услуга, което той не е сторил. Процесната заповед е издадена, тъй като е установено, че Д. не осъществява режим на лични контакти с майка си съгласно определени привременни мерки. Нарушението, което е допуснато, като не е посочено точното правно основание на което е издадена заповедта, само по себе си не е основание за нейната отмяна, доколкото са посочени фактически обстоятелства, даващи възможност да се направи правна квалификация, и срещу които наведени факти жалбоподателят може да организира защита си, а съдът да провери законосъобразността на заповедта.

При издаване на процесната заповед не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяната ѝ. В случая спрямо детето Д. Д. е предприета мярка за закрила в семейна среда по смисъла на чл.23, т.2 ЗЗДет - насочване към подходящи социални услуги. Съгласно чл.24 ЗЗДет мерките за закрила по чл.23 се предприемат от Дирекция "Социално подпомагане" по искане на родителите, настойниците, попечителите, лицата, които полагат грижи за детето, или на самото дете, както и по преценка на Дирекция "Социално подпомагане" и се осъществяват от доставчици на социални услуги за деца или от Дирекция "Социално подпомагане". Редът за осъществяване на мерките за закрила е уреден в глава трета на ППЗЗДет., който видно от събраните доказателства към административната преписка е спазен. Съгласно изискването на чл.9 и чл.14 ППЗСП от социален работник са извършени проучване и оценка на постъпилния сигнал в Д"СП" – М., при които е установен риск за детето. Въз основа на направената оценка социалният работник е изготвил доклад №295/27.06.2023г., съобразно изискването на чл.16, ал.4 ППЗЗДет.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.1, ал.2 от ЗЗДет държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословното и психическото състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност.

Разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 ЗЗДет. предвижда, че закрилата на детето по този закон се осъществява чрез съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда, а съгласно чл.23, т.2, мерките за закрила в семейна среда се изразяват в насочване към подходящи социални услуги в общността. Съгласно §1, т.8 от ДР на ЗЗДет. "услуги" по смисъла на чл.23 от този закон са социалните услуги чл. 15, т. 1 – 7 от Закона за социалните услуги, а това са: информиране и консултиране; застъпничество и посредничество; общностна работа; терапия и рехабилитация; обучение за придобиване на умения; подкрепа за придобиване на трудови умения; дневна грижа; резидентна грижа; осигуряване на подслон; асистентска подкрепа. Т.е. социални услуги се предоставят на дете, за което в Дирекция "Социално подпомагане" е налична информация, че се намира в риск или чиито права са нарушени или застрашени от нарушаване с цел да бъдат гарантирани основните права на детето във всички сфери на обществения живот съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, както и да бъдат разширени възможностите на детето да води самостоятелен начин на живот.

В конкретния случай спрямо Д. Д. е предприета мярка за закрила по чл.23 ЗЗДет., с оглед данните по отворения в Отдел „Закрила на детето“ случай за

неспазване по различни причини, повод и предтекст на установения със съдебен акт режим на лични отношения между Д. и нейната майка, като срещите между детето и майката не се осъществяват по начина и във времето, определено от съда, поради което те не могат да осъществяват възможния в ситуацията пълноценен и нормален контакт помежду си. При това положение, без значение причината довела до него, се налага извода, че Д. Д. е дете в риск по смисъла на §1, т.11, б."в" от ДР на ЗЗДет., тъй като съществува опасност от увреждане на нейното емоционално и психическо развитие и в частност да се развие синдром на родителско отчуждаване. Следва да бъде отбелязано и че жалбоподателят също осъзнава необходимостта от психологическа подкрепа за детето, като в жалбата си до министъра също настоява за такава, макар и не по надлежния ред. Предвид горното съдът счита, че в съответствие с материалния закон Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М. е издал заповед за предоставяне ползването на социална услуга "Психологическа подкрепа и подобряване на комуникацията между майката и детето " в Центъра за обществена подкрепа към ИСДП.

В чл.18, ал.1 ППЗЗДет. е регламентирано, че целта на мерките за закрила в семейна среда е да бъдат подпомогнати детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето. В тази връзка, оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона да се осигури закрила за нормалното емоционално и психическо развитие на всяко едно дете и за защита на неговите права и интереси. Безспорно е правото на всяко едно дете на лични контакти и с двамата си родители. Това право е законово закрепено, а в случая е определен и режим на лични контакти на майката с детето, който задължително следва да бъде изпълняван. Наличието на конфликт между двамата родители неминуемо води до засягане на правата и интересите на детето и се отразява негативно върху неговото емоционално състояние и развитие. Както вече бе посочено, целта на мерките за закрила в семейна среда съгласно чл.18, ал.1 ППЗЗДет. е да бъде подпомогнато детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето. В тази връзка съдът счита, че ползване на социална услуга "Психологическа подкрепа и подобряване на комуникацията между майката и детето" би дала възможност да се предотврати синдрома на родителско отчуждение при детето, опасност от възникване на какъвто безспорно има в случая с оглед трудностите при осъществяването на определения от съда режим, и би подпомогнала както детето, така и родителите за по-нататъшно пълноценно общуване, което е безспорна предпоставка за осигуряване на нормалното развитие на Д..

Изложените обстоятелства сочат, че при издаване на заповедта по отношение на Д. Д. са съобразени всички критерии по ЗЗДет. и З., като определената социална услуга е съобразена и с потребностите на детето, поради което спрямо оспорената заповед не са налице отменителните основания по чл.146 АПК; т.е. жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. Д., лично и в качеството му на баща и законен представител на Д. Г. Д., срещу Заповед №ЗД/Д-С-М-015/05.07.2023 г., издадена от

директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: